

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Ο άνθρωπος με τα ψευδώνυμα

Ατομο με ανήσυχο παρελθόν και έντονη αντιστασιακή δράση, προτιμά σήμερα την ήρεμη ζωή, την εξοχή και τους μεγάλους περιπάτους

Ο Κώστας Σημίτης σε ανύποπτο χρόνο είχε πει σε συνέντευξή του:

«Όλοι θα γίνουμε πνευματικά φτωχότεροι αν προσκυνάμε το παρελθόν αντί να διαμορφώνουμε το μέλλον».

Σε αυτό το μέλλον προσβλέπει πλέον και ο ίδιος αλλά και σημαντική μερίδα της κοινής γνώμης, όπως φαίνεται από τα διάφορα γκάλοπ που έρχονται στο φως της δημοσιότητας.

Πολλοί είναι ωστόσο και εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Κώστας Σημίτης είναι ένας ήρεμος άνθρωπος χωρίς νευρό, κάτι που δεν ταυριάζει με τον τρόπο που οι Έλληνες έχουν συνηθίσει ως σήμερα να βλέπουν τους πολιτικούς αρχηγούς.

Πλην όμως ο Κώστας Σημίτης είναι ένα άτομο με πολύ ανήσυχο παρελθόν, πράγμα που ούτε καν υποψιάζεσαι βλέποντας αυτόν τον κατά τα άλλα καθημερινό άνθρωπο να φεύγει από το γραφείο του της οδού Ακαδημίας και πεζός να διασχίζει το Κολωνάκι για να πάει στο σπίτι του στην οδό Αναγνωστοπούλου.

Σε όσους θέλουν να τον... συνεντεύξουν απαντά ότι του αρέσει το περπάτημα, πράγμα που κάνει διανύοντας 2-3 χιλιόμετρα την ημέρα και όταν βρίσκεται στο εξοχικό του σπίτι στους Αγίους Θεοδώρους.

Ο Κώστας Σημίτης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1936 αλλά μεγάλωσε στην Αθήνα, στην οδό Αγίου Μελετίου. Ήταν δε μαθητής του Πειραματικού Σχολείου.

Ο πατέρας του Γεώργιος Σημίτης, το όνομα του οποίου φέρει οδός του Πειραιά, ήταν διαπρεπής δικηγόρος, καθηγητής της ΑΣΟΕΕ, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς το διάστημα 1935-41, ενεργό στέλεχος της Εθνικής Αντίστασης κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Συγκεκριμένα ήταν στην Κυβέρνηση του Βουνού, γενικός διοικητής του ΕΛΑΣ Στερεάς Ελλάδας και γενικός διοικητής της ΠΕΕΑ Ρούμελης. Ανάλογη ήταν και η δράση της μητέρας του, που ανήκε στις γυναίκες του Ε-ΑΜ. Μάλιστα όταν ο Αρης Βελουχιώτης μπήκε στη Λαμία, όπου και εξεφώνησε τον ιστορικό του λόγο, στο πλευρό του είχε το ζεύγος Σημίτη.

Με τέτοιους γονείς ανάλογες υπήρξαν και οι ανησυχίες του Κώστα Σημίτη από τη νεαρή του ηλικία.

Το 1964 γίνεται ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Ομίλου Α. Παπαναστασίου.

Αμέσως μετά την 21η Απριλίου 1967 στο σπίτι του γίνεται η συνάντηση Σάκη Καραγιώργα, Βασιλή Φίλια και Σπηλίτου Παπασηλιόπουλου όπου αποφασίστηκε η ίδρυση της Δημοκρατικής Αμυνας από τα μέλη του Ομίλου Α. Παπαναστασίου και τα μέλη των Δημοκρατικών Συνδέσμων που είχε οργανώσει ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Το 1969 διέφυγε με πλαστό διαβατήριο στη Γερμα-

νία για να επιστρέψει στην Ελλάδα τον Αύγουστο του 1974.

Κατά τη διάρκεια της αυτοεξορίας του ανέπτυξε μέσα από τις γραμμές του ΠΑΚ μεγάλη αντιστασιακή δράση και πολλές φορές κυκλοφορούσε μεταμφιεσμένος αλλά και με άλλο όνομα. Για τη μεταμφίεση είχε βάψει τα μαλλιά του κόκκινα και επειδή ο ίδιος δεν ήξερε από αυτά, μια γυναίκα ανέλαβε να τον βοηθήσει. Ήταν η Αμαλία Φλέμινγκ!

Το ψευδώνυμό του ήταν Μάρκο Βεντούρα, από έναν ιταλό συμφοιτητή του στη Γερμανία. Στο όνομα αυτό ήταν και το διαβατήριο με το οποίο διέφυγε στο εξωτερικό.

Προτού φύγει για τη Γερμανία ο... ήρεμος κ. Σημίτης γυρνούσε τα βράδια στις γειτονίες της Αθήνας ρίχνοντας προκηρύξεις και τοποθετώντας εκρηκτικούς μηχανισμούς μαζί με τον Νίκο Οικονομίδη και τον Μανώλη Παπαθωμόπουλο, όλοι καθηγητές πανεπιστημίου σήμερα.

Πολλές τέτοιες δουλειές τις έκανε και μόνος του. Αυτός ευθύνεται για την έκρηξη βόμβας μπροστά από το «Παλλάς» της οδού Βουκουρεστίου και αυτός παρέδωσε στον Σάκη Καραγιώργα την τσάντα με τους εκρηκτικούς μηχανισμούς που απλά λάθος χειρισμού εξερράγησαν με αποτέλεσμα να χάσει το χέρι του.

Την άλλη ημέρα η Ασφάλεια πήγε στο σπίτι του Κ. Σημίτη, συνέλαβε τη γυναίκα του Δάφνη, την ανέκριναν, αλλά δεν της απέσπασαν τίποτα. Από εκείνη την ημέρα όμως ο Κ. Σημίτης βγήκε στην παρανομία.

Στη Γερμανία βρήκε τον αδελφό του Σπύρο, ένα από τα πλέον διακεκριμένα μέλη της γερμανικής κοινωνίας, διαπρεπής δικηγόρο, «κουμπάρο» του μεγάλου διανοητή Χάμπερμας. Στο Αμβούργο συνάντησε τον Ανδρέα Παπανδρέου και εντάχθηκε στο ΠΑΚ. Εκτός από μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΚ ανήκε και στην τριμελή ειδική επιτροπή μαζί με τον Γιώργο Κίτσονα και τον Αντώνη Τρίτση, που ο Σημίτης τον θαύμαζε για τον τρικυμώδη, όπως λέει, χαρακτήρα του.

Στη μουσική αυτή επιτροπή, που ήταν τότε υπεύθυνη για τις παράνομες δραστηριότητες, όλοι είχαν

ψευδώνυμα. Τον Σημίτη τον έλεγαν Λάσκαρη.

Δεν του έκαναν εντύπωση του Κ. Σημίτη όλα αυτά γιατί από μικρός είχε συνηθίσει, λόγω της δράσης των γονιών του, να ζει στην παρανομία. Αλλάζαν συνεχώς ονόματα. Στο σχολείο, αν και καλός μαθητής, ήταν πάντα σταμπαρισμένος ως μη νομιμόφρων, όπως και στον στρατό.

Μετά τη μεταπολίτευση εντάσσεται, όπως ολόκληρη η Δημοκρατική Αμυνα, στο ΠαΣοΚ. Τα μέλη της διεγράφησαν το 1975 και ο Κώστας Σημίτης είναι ο μόνος που παρέμεινε.

Για το παρελθόν του αυτό ελάχιστα μιλάει, από σεμνότητα. Αυτοχαρακτηριζόμενος λέει ότι θα ήθελε να είναι λιγότερο συναισθηματικός.

Τη σεμνότητά του αποδεικνύει και το γεγονός ότι όλους τους τίτλους που απέκτησε στην πολιτική τους παρακάμπτει και δηλώνει απλώς καθηγητής. Ετσι αναφέρει και η ταμπέλα στο γραφείο του της οδού Ακαδημίας. Ενα γραφείο όπου περνάει πολλές ώρες και με το οποίο αισθάνεται βαθιά δεμένος αφού από εκεί άρχισε τη δικηγορία στο πλευρό του πατέρα του και εκεί έχει γράψει τα περισσότερα βιβλία του.

Ξεκινάει την ημέρα του κάνοντας σουηδική γυμναστική και διαβάζοντας τον Τύπο. Στις αγαπημένες του ασχολίες είναι η παρακολούθηση των λογοτεχνικών τάσεων και για να ξεκουραστεί διαβάζει αστυνομικά μυθιστορήματα ή παίζει τάβλι με τους φίλους του. Του αρέσει η εξοχή και συνηθίζει, όταν του επιτρέπεται ο χρόνος, να δραπετεύει, πολλές φορές συνοδευόμενος από τον στενό του φίλο Γιώργο Βέλτσο. Με τον Βέλτσο πηγαίνουν και στο θέατρο και στο σινεμά αλλά και στο Μέγαρο Μουσικής. Έχει χιούμορ, αγαπά το κολύμπι και για τις καλοκαιρινές διακοπές του διαλέγει σχεδόν μόνιμα τη Σίφνο. Στενοί του φίλοι είναι εκτός από τον Βέλτσο οι Αγγελος Δεληβοριάς, Κ. Τσουκαλάς, Χ. Ροζάκης, Γ. Τσουγιόπουλος.

Από το 1964 είναι παντρεμένος με τη Δάφνη Αρκαδίου και έχουν δύο κόρες, τη Μαριλένα, που σπούδασε πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης και τη Φίνα, με σπουδές στην ιστορία της τέχνης στο Παρίσι.

